

Všemoudrost.

Vedu vás svým Slovem zpět k Bohu, od něhož jste se dali odciziti všemi těmi, kteří své lidské chtění vědět stavěli nad Boží moudrost.

A ti, kteří jsou ještě proniknuti jistým vědomím všemoudrosti Boží a chtějí se pokorně poddati velkému, láskyplnému vedení, jež spočívá v působení nezvratných zákonů tohoto stvoření, i ti si představují všemoudrost Boží jinak, než jaká je!

Představují si moudrost Boží **příliš lidsky** a proto příliš malou, vtlačenou do příliš úzkých hranic! S nejlepší vůlí dělají z všemoudrosti jen pozemskou **vševědoucnost**.

Ale všechno jejich dobré myšlení jest zde příliš lidské; dopouštějí se vždy znovu této veliké chyby, že se snaží představit si pod pojmem Boha a Božství **nejvyšší bod lidství!**

Vůbec se nedostanou ven z lidského druhu; ale při svém myšlení sledují stoupavě vzhůru jen vlastní způsob. Vycházejí z lidské pudy a zdokonalují vše až k nejvyššímu, nejjedlejšímu bodu stejného druhu. Nikdy neopouštějí svou vlastní pudu, ani při svých představách o Bohu. I když se snaží stupňovat své očekávání až do nepochopitelné výše, zůstává přece všechno v jednom sloupci myšlení a nemohou nikdy ani v tušení naléztí třeba jen stín pojmu opravdové velikosti Boží.

Není tomu jinak ani při pojmu Boží všemoudrosti! Vaše

nejodvážnější myšlení učiní z něj jen malichernou a pozemskou **vševědoucnost!** Domníváte se, že všemoudrost Boží má „**vědět**“, co si vy **lidé** myslíte a cítíte. Tento pojem vyžaduje nebo očekává od Boží moudrosti neomezené rozptýlení a chápání nejosobnějších a nejmenších myšlenek každého jednotlivce zde na zemi a ve všech světech! Zdůvěrnění a porozumění vůči každému malému lidskému duchu, ba ještě více, i starání se o něj!

Takový úkol vědění není moudrostí! Moudrost je mnohem větší, stojí vysoko nad tím.

V moudrosti spočívá **prozřetelnost!** Předzvědění není však stejnoznačné s předvídaním vedení, jak tomu lidé pod slovy „moudrá prozřetelnost“ tak často rozumějí, to znamená, jak si to myslí. I zde se mýlí, protože ve svém lidském myšlení opět snaží se představit si **zezdola nahoru** každou velikost jako **vystupňování** všeho toho, co oni sami, **lidé**, v sobě nosí.

I při svém nejlepším stanovisku neuhnou od tohoto zvyku a nemyslí na to, že Bůh a Božské je jiného, jím zcela **cizího druhu**. Používají-li při svém myšlení jako základu svého lidského druhu, pak musí jím vycházet jen omyl!

A zde je důvod všeho falešného a každého omylu v pojmech. Zcela klidně můžeme říci, že ani jeden z dosavadních pojmů myšlení, hloubání, bádání nebyl skutečně **správným**. Ve své lidské malichernosti nemohli se nikdy přiblížit ke skutečné Pravdě!

Prozřetelnost je **Božské** působení, je zakotvena v Božské moudrosti, ve všemoudrosti. A všemoudrost byla skutkem učiněna v Božských zákonech tohoto stvoření! V těchto zákonech

spočívá také prozřetelnost a působí na člověka.

Nemyslete si tedy, že všemoudrost Boží má znát vaše myšlenky a vědět, jak se vám pozemsky vede. Boží působení jest zcela jiné, větší a obsáhlejší. Bůh obepíná svou vůlí všechno, udržuje všechno svými živými zákony, podporuje vše, co každému člověku přináší **to**, co si zaslouží, to znamená, co si utkal.

Ani jeden z nich nemůže se vyhnout následkům svého jednání, ať jsou zlé nebo dobré! **V tom** se jeví všemoudrost Boží, která jest spojena se spravedlností a láskou! V činnosti tohoto stvoření je **všechno** pro člověka moudře předřízeno! I to, že **on** sám se musí **soudit**!

V Božím soudu přináší Boží soudce jen vybavení rozsudků, kterým lidé sami propadli podle zákona Boží moudré prozřetelnosti! Soudce přináší do tohoto světa sílu vybavení, která je v něm. On je živým zákonem, **jest** nejsvětější vůlí Boží v osobě: Imanuel!

Je to zvláštní, že lidstvo mluví již léta o **světovém obratu**, který má přijít. Tentokrát má výjimečně pravdu, ale obrat je již zde! Lidstvo stojí ve středu všeobsáhlého dění, které ještě stále očekává, a nepoznává je, protože **nechce**.

Jako vždy představují si to jinak a **nechtějí** uznat, co **skutečně** jest. Tím zameškají pravý čas k vlastnímu zrání a selžou. Selžou jako vždy; neboť ještě nikdy lidstvo **nesplnilo to**, co Bůh od nich může očekávat, musí očekávat, má-li je ještě dále ponechat v tomto stvoření.

Nyní však nadchází konec Boží trpělivosti; neboť v jednání lidí je tolik domýšlivé omezenosti, která se při **každém** příchodu Světla vždy stejným způsobem opakuje. Je v něm tolik dětinské svévole a směšné domýšlivosti, která příliš jasně projevuje **nepolepšitelnou** lenost ducha a neponechává již žádné naděje na možnost záchrany.

Z tohoto důvodu je to Boží vůle, aby stvoření bylo nyní očištěno od všeho takového zla. A tato svatá vůle přináší nyní očistu soudem. V uzavření kruhu všeho jednání, všeho dění!

Uzavření kruhu bude přivozeno silou Světla, které je nyní zakotveno na zemi a všechno se musí na něm soudit, musí se očistit, nebo musí zahynout, propadnout strašlivému rozkladu. Je to přirozené a podmíněné zákony stvoření, že všechny zlé vlastnosti přinesou nyní na konci své nejsilnější květy a musí vydat své nejodpornější plody, aby se v nich vyžily a jedna druhou zničily!

Silou Světla musí přijít všechno do varu! A z tohoto varu může tentokrát vystoupit **vyzrálé** lidstvo, schopné a také ochotné přijmout s díky a jásáním nová zjevení z Boha a žít podle nich, aby tak ve správném jednání mohlo proputovat stvoření. –

Při každém obratu dává Stvořitel dozrávajícím lidským duchům nová, jim dosud neznámá zjevení, která mají sloužit k rozšíření vědění, aby jejich duch dalším poznáním byl schopen povznést se do světlých výšin, které kdysi opustil jako nevědomý duchovní zárodek.

Bylo vždy jen několik těch, kteří se prokázali schopnými vděčně přijmouti z Božství přicházející líčení a mohli tak získat

tolik hodnoty a síly ducha, kolik jí bylo třeba lidem. Většina všech lidí odepřela tyto vznešené dary Boží ve svém stále se stupňujícím omezení duchovního chápání.

Doby takových obrátů světů souvisely téměř vždy s dočasným stavem zralosti stvoření. Zralost stvoření byla ve vývoji podle svatých zákonů Božích vždy zcela přesně splněna. Ale **lidé** ve stvoření postavili se ve své duchovní lenosti velmi často jako překážka vývojové cesty!

Pro lidstvo byla možnost stále stoupajícího poznání všeho Božího působení ve stvoření rozseta do jednotlivých světových epoch, ale lidé se vůči ní téměř vždy uzavřeli.

Protože se lidé sami povznegli na východisko všeho bytí, nechtěli věřit, že bylo něco, co svými pozemskými smysly nemohli pochopiti. Omezili své vědění jen na ně a nechtěli proto připustit nic jiného. Tak lidé, kteří jsou nejmenšími výběžky stvoření, nejvzdálenější od pravého bytí a skutečného života, rouhavě promarnili dobu milosti, v níž směli uzrávat ve stále stoupajícím poznání.

A nyní přichází nový, veliký obrat, který nese s sebou také nové vědění. Sami již mluví o tomto obratu, ale představují si jej opět jen jako splnění ješitných lidských přání podle svých vlastních výmyslů. Ne snad, že by **oni** měli při tom nějaké povinnosti, ne, oni čekají znovu na to, že jim Světlo hodí do klína zlepšení jejich pozemských povinností! **Takový** má být tento obrat; dále jejich myšlení nestačí. To co mají vědět, co je v úzkém spojení s tímto obratem, aby mohli duchovně vystoupit výše a tím konečně přeformovat hmotnost ve svém okolí, to je nezajímá. V lenosti svého ducha prostě odmítají to, čeho dosud nebylo.

Jak daleko vzdálen jeví se lidský duch od chtění k vzestupu, když myslí, že pro něj jest zcela lhostejné, ví-li o Imanueli nebo ne. Vždyť se přece o něm dosud nic nemluvalo! A jiného důvodu přece nemají k tomu, aby se s obvyklou tupostí uzavírali vůči zjevení o něm a o nynějším obratu světů, místo aby vše s radostí a vděčně přijali!

Já vám však říkám: Lidé budou nyní Bohem donuceni, aby to přijali, protože jinak nemohou více duchovně stoupat. Oni **musí** o tom vědět. –

Je to působení všemoudrosti, že při zcela určitých zralostech stvoření dostává se lidským duchům vždy nových zjevení o činnosti Boží.

Tak byli i na tuto zemi před dávnými časy vysláni stvoření, zatímco duchovní zárodky ve svém pomalém vývoji již přetvořily vyvolená těla zvířecí k formám lidského těla, což šlo ruku v ruce s uvědomováním si ducha v pozemském těle. To dalo se v nevýslovně dlouhé době **před** známou ledovou dobou této země!

Protože jsem již mluvil o **Prastvořených**, museli být také později stvoření nebo krátce stvoření a za nimi ještě vyvinutí, k nimž patří teprve pozemské lidstvo.

Tito stvoření, o nichž jsem dosud nemluvil, zalidňují úrovně stvoření mezi prastvořenými v prastvoření a vyvinutými pozdějšího stvoření.

Do dozrávajících kmenů těch, kteří se z duchovních zárodků vyvinuli, přicházel v počátečních dobách tu i tam také

někdy ke vtělení stvořený, aby jako vedoucí dal spojení k nejbližší nižšímu stupni pro nutnou snahu všeho duchovního vzhůru. To byly **tehdy** v počátečních dobách veliké obraty.

Později vyvstali proroci jako omilostnění. **Tak** pracovala všeláska ze Světla, aby v době současných zralostí stvoření vždy znovu prospěla lidským duchům novým zjevením, až konečně sestoupila z Boha část jeho, aby se lidstvu dostalo svatých zpráv o Božství a jeho působení. Jinak by bylo nastalo zastavení v přezrálosti a v tomto bodu by muselo všechno propadnout rozkladu, jak je to podle samočinných zákonů ve stvoření. Jen trvalá snaha vzhůru je základní podmínkou všeho bytí a trvání ve stvoření.

Tak přichází v nastávajícím velikém obratu světu bezpodmínečná nutnost rozšíření vědění až k bytí Imanuele, v němž se tento obrat nyní naplňuje!

Lidský duch musí se nyní povznést vzhůru až k vědění o něm, nebo zůstane stát, což je totéž, jako nastávající rozklad v nepotřebnosti, vyplývající z nečinné přezrálosti stojícího lidského ducha, který už nedovede správně použít přicházející síly Světla. Tak stane se mu zkázou to, co mu mohlo být pomocí, jako každá falešně použitá energie.

Proto musíte nyní vědět o Imanuelovi; neboť čas pro vás již nadešel!

Kdo toto nové Boží zjevení chce i nadále přezírat, ten nesmí více zůstat ve stvoření a bude vymazán z knihy života. Tak to chce Bůh! A jeho svatá vůle splňuje se na lidech od této hodiny s veškerou viditelně použitou silou a to mocí Světla, které nikdo

nemůže odolat.

Těžkým utrpením budou nyní lidské duše uvolněny a připraveny k přijetí Slova, které jim z Boha přináším. A jen ochotní vyjdou ze všeho utrpení k novému bytí.

Bůh je Pán, jen **On zcela sám** a kdo ho nechce v pokoře uznat tak, jakým ve skutečnosti **jest**, ne jak **vy** jste si **mysleli**, ten **jest** odsouzen! Imanuel je s Bohem Otcem zrovna tak nerozlučně úzce spojen jako Ježíš a to se vám v této době obratu světů musí stát věděním!

Tisíce jazyků bude nyní na zemi rozvázáno, aby Imanuele zvěstovaly mezi všemi národy tak, jako byl již zástupý andělů zvěstován celému stvoření, neboť on jest vůle Boha Otce.

Směl jsem vám rozvinout obraz o tkaní ve stvoření, k němuž náležíte, abyste se stali vidoucími a vědomě užívali všech požehnání pro své blaho. Všech požehnání, která jsou pro vás ve stvoření! Aby vám v budoucnosti **pomáhala** k vzestupu a ne, aby vás bolestně trestala nebo dokonce musela zavrhnout. Děkujte Pánu za to, že vás obmyslil takovou láskou, že jsem vám svým Poselstvím směl říci, co vám pomáhá a také co je vám nebezpečné.

Nyní jste tedy vidoucí lidé, vědoucí, ale dvojnásob vinni, chcete-li jít falešnými cestami!

Já jsem vám ukázal **ty** cesty, kterou vedou do blízkosti Boží. **Jděte** nyní po nich!